

[Alfred Kristensen.]

slaget som det foreligger, og understreger, at ogsaa jeg betragter det som et midlertidigt Værk. Jeg vil gerne slutte med at udtale Forhaabning om, at den nedsatte Apotekskommission vil være i Stand til at afgive Betænkning saa betids, at Indenrigsministeriet og Rigsdagen kan tage Stilling til hele dette Spørgsmaal inden Udløbet af de 2 Aar, for hvilke den midlertidige Lov skal gælde, idet jeg føler mig forvisset om, at man i meget vide Kredse ser hen til den Dag, da der kommer en Betænkning og eventuelt et Forslag fra Indenrigsministeriet angaaende hele vort Apotekervæsens System, ikke mindst med Hensyn til de Midler, der tilflyder Apotekerfonden, fordi disse Ting paa afgørende Maade griber ind i mange Menneskers og mange Institutioners daglige Virke og Forhold.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det her er forelagt af den højtærede Indenrigsminister.

H. C. Andersen: Der er i Lovforslaget Tale om en midlertidig Ændring af Apotekervæsenets Pensionsforhold, og Loven skal gælde indtil 1950. Til den Tid maa det forventes, at den Kommission, der nu arbejder med Apotekervæsenets Forhold, er færdig med sit Arbejde, saa at en ny Lovgivning kan være forberedt.

Man vil se, at Apotekerpensionernes Grundbeløb forhøjes med 100 pCt., medens Enkepensionernes forhøjes med 50 pCt., samt at Farmaceuter med fuld Apotekeruddannelse — som det allerede er nævnt — faar samme Pension som Apotekere. Det maa man finde rimeligt, idet jo ikke alle kan naa at faa et Apotek. Forholdet har, som det er nævnt af den højtærede Minister og tillige af den foregaaende ærede Ordfører, været det, at Pensionen til Apotekervæsenets Folk er ydet i Henhold til Apotekerloven af 1932, idet der til de deri fastsatte Beløb har været ydet et Reguleringstillæg efter Tjenestemandslovens Regler. Da Tjenestemandslovens Regler blev ændret og Reguleringstillægget blev mindre, maatte deraf følge, at der kom Kludder i Apotekervæsenets Pensionsforhold, og der maatte en midlertidig Ændring til. Det raades der Bod paa ved dette Lovforslag, og mit Parti vil medvirke til dets Gennemførelse.

Bonnichsen: Jeg er ganske enig med de to foregaaende ærede Ordførere om, at det vil være ønskeligt snart at faa en endelig Ordning af Apotekervæsenet, men det er jo rigtigt, at de Pensioner, som hidtil har

været gældende, er blevet alt for smaa, efterhaanden som Lønniveauet er steget; og naar man er gaaet med til en Forbedring af Pensionerne for Tjenestemændenes Vedkommende, som man gjorde det ved Loven af 1946, er det ganske naturligt, at man gaar med til en tilsvarende Forbedring paa dette Omraade.

Selve Lovforslaget er i det væsentlige kun en à jour-Føring af en Række Pensionsforhold, idet den nuværende Pensionslov gaar helt tilbage til 1932.

Ved at læse Forslagets § 1, Stk. c, og den Udtalelse, som Udvalget om Pensionsforhold fremsætter, faar man det Indtryk, at Forholdene vedrørende disse Pensionsordninger er ganske overordentlig udviklede, og at der i høj Grad trænges til en rationel Løsning. Her er der kun Tale om en rent midlertidig Lov, som kun delvis bøder paa de vanskelige Kaar, som disse pensionerede Apotekere og Medhjælpere eller deres Enker maa leve under.

Jeg vil ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gerne udtrykke min Glæde over, at de fuldt uddannede Farmaceuter, som ikke har opnaaet selv at faa Apotek, fordi der er en Aldersbestemmelse, nu kommer op paa samme Pension som Apotekerne, idet deres Uddannelse jo er ganske den samme og det Arbejde, de udfører, ganske det samme som Apotekernes.

Et eneste lille Hjertesuk vil jeg gerne komme med — jeg har set, at mit Partis Ordfører i det andet høje Ting kom med det samme Hjertesuk. Det er, at Loven kun gaar tilbage til 1. April 1947, medens Tjenestemandsloven ogsaa for Pensionernes Vedkommende fik tilbagevirkende Kraft til 1946. Det betyder altsaa, at vi faar en hel Aargang mere af gamle Pensionister, og det er beklageligt, da vi alle ved, at Folk, som har levet under et bestemt Lønniveau og saa bliver pensioneret, altid, naar Priserne senere stiger, vil være særlig uheldigt stillet.

Saaledes som Forholdene nu er, kan jeg altsaa paa mit Partis Vegne tilslutning til Lovforslaget.

Anna Westergaard: Grundlaget for det foreliggende Lovforslag er, som det fremgaar af Bemærkningerne, en Indstilling fra Apotekerkommissionen. Lovforslaget gaar hovedsagelig ud paa at føre Apotekervæsenets Pensionsforhold, der blev fastlagt i 1932, à jour med de nuværende Forhold, og samtidig sker der en rimelig Forbedring af Pensionen for de paagældende. Det drejer sig her om en midlertidig Lov, idet en endelig Ordning ogsaa af Pensionsforholdene